

Kærligheden og det moderne menneske

I gennem læsning af Søren Kierkegaards – Kjerlighedens Gjerninger – har jeg forsøgt at sætte det moderne menneske stævne i Søren Kierkegaards univers. Det er frie iagttagelser i forhold til Søren Kierkegaards skrift og der er kun enkelte citater.

Arbejdstitlen for studieloven:

I mit embede møder jeg igen og igen mennesker som i livet mangler pejlemærker, der gør dem i stand til at leve. Livet er ikke givet på forhånd og i søgen efter sig selv mangler mennesket ståsted.

Det enkelte menneske er ikke længere afhængig af sit ophav og den enkelte bliver ikke længere født med en mere eller mindre færdig identitet.

De strukturer og sammenhænge, som det enkelte menneske tidligere blev født ind i, gav det en vis form for identitet. Den identitet er ikke til stede på samme måde i dag. Men mennesket har brug for pejlemærker til at finde ind til sig selv.

Kærligheden (i forhold til det andet menneske) bliver ofte brugt til at give det enkelte menneske sit sande pejlemærke, sammenhængen med sig selv, og det som han i egentlig forstand lever for.

Det kræver en uselvisk fokusering på den anden og den andens behov og det er det moderne menneskes problem for det går sjældent i spænd med en forståelse af HVAD kærlighed er. Denne uselviske (nærmest egoistiske) tilgang til tilværelsen giver for det moderne menneske vanskeligheder både i forhold til sig selv og i den grad i forhold til sin næste.

Indhold:

Indledning	p. 1
Vores virkelighed	p. 1
Vores tilværelse	p. 3
Hvad gør vi så?	p. 5
Vores kærlighed	p. 8
Vores kristne tro	p.12
Vores næste	p.14
Vores genopbyggelse	p.17
Næstekærligheden	p.20